

РЕШЕНИЕ

№ 5431

гр. София, 12.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 30.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6082** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. К. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. К. А., срещу Разпореждане от 10.05.2022 г. на полицейски орган при ОСПС – СДВР, издадено на основание чл.64 ЗМВР.

Жалбоподателката претендира за незаконосъобразност на разпореждането поради неправилно приложение на закона, несъобразяване с неговата цел и допуснати съществени процесуални нарушения. Визира нарушение на установената форма по чл.64, ал.5, т.3 и т.4 ЗМВР, поради липса на фактически и правни основания, както относно обстоятелствата, наложили издаването му, нарушените разпоредби, конкретни противоправни действия, така и относно необходимостта от изпълнение на конкретни действия от адресата. Счита, че разпореждането е издадено без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая в нарушение на чл.35 АПК. Твърди, че посочените в акта три отделни разпореждания са твърде общи и не дават представа на адреса относно срока и начина на изпълнение. Счита, че за всяко от тях е следвало да бъде издаден отделен административен акт. Поддържа, че не става ясно в изпълнение на коя от възложените функции на органите на МВР е издаден актът, каква е необходимостта от издаването му, как и застрашен и защо се налага да бъде опазен общественият ред. Претендира за отмяна на разпореждането и присъждане на разноски.

Ответникът полицейски орган при ОСПС – СДВР оспорва жалбата чрез юрк. И.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспореното разпореждане от 10.05.2022 г. на полицейски орган – Д. Ч. Я. – старши полицаи при ОСПС – СДВР, на основание чл.64 ЗМВР е разпоредено на М. К. М., ЕГН [ЕГН]:

1. Като организатор на мероприятие съгласно ЗСММ, съгласно подадено уведомление до СО, да предприеме всички необходими действия от нейна страна за изтегляне на всички моторни превозни средства, паркирани в активна и аварийна лента, с което е нарушила ЗДВП и създава предпоставки за ПТП.

2. Да не създава предпоставки изтеглящите се МПС да блокират пътните артерии в района на провеждащото се мероприятие и по маршрута на оттегляне.

3. Да не нарушава законите на Република България.

Установява се от докладна записка рег. № 464р-7200 от 16.05.2022 г. на инспектор Д. Я. от ОСПС-СДВР, че на 10.05.2022 г., за времето от 06:30 часа до 22:00 часа е бил назначен за старши служител на П.-462 съвместно с други служители. Съгласно план-разтановка, в 07:30 часа, заели охраната на [улица], в района на 7-ми до 11-ти километър, между [улица] и И. Е. Център, с посока на движение център С., където се очаквало събиране на товарни автомобили и автобуси, свързано с протест на превозвачи. До към 11:30 часа, в района на 7-ми до 11-ти километър, се събрали около 20 автобуса, които паркирали в аварийната лента (бус лента), посока център. Към 12:30 часа, около 4-5 от паркиралите автобуси се насочили към района на [улица], между Околовръстен път и [улица], където се били събрали около 100 товарни автомобили във връзка със същия протест. Главен инспектор С. Ц. разпоредил на служителите да се позиционират в началото на протеста, в района на ресторант „М.“. Всички около 10 товарни автомобили и 20 автобуса били паркирани в аварийна и активна пътна лента, с посока на движение център С., което затруднявало движението на другите участници в него и създавало предпоставки за ПТП. Около 20:30 часа, по разпореждане на комисар П. П., на кръстовището на [улица] и [улица] били установени три лица, представили се като организатори на мероприятиято: Й. К. А., Д. Д. Д. и М. К. М.. По разпореждане на комисар П. П. на същите лица били съставени писмени разпореждания по чл.64 ЗМВР.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Не е спорно, че разпореждането е връчено на 10.05.2022 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, е подадена на 23.05.2022 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване според чл.64, ал.7 ЗМВР индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

При служебната проверка по чл.168, вр. чл.146, т.1-5 АПК, съдът констатира, че оспореното разпореждане е издадено от компетентен административен орган. Според представено от ответника Удостоверение рег. № 513р-73506 от 05.08.2022 г. на отдел „Човешки ресурси“ – СДВР младши инспектор Д. Ч. Я. е назначен на длъжност „старши полицаи“ във 02 група на 04 сектор към отдел „Специализирани полицейски сили“ (ОСПС) – СДВР със Заповед № 513з-12481/24.08.2020 г. Тази длъжност го

определя като полицейски орган по смисъла на чл.57, ал.1 ЗМВР, осъществяващ охранителна дейност съгласно чл.6, ал.1, т.2 ЗМВР – дейност по охрана на обществения ред, както е посочено в оспореното разпореждане.

Разпоредбата на чл.64, ал.1 ЗМВР, послужила като правно основание за издаване на акта, урежда правомощие на полицейските органи да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Правомощията на полицейските органи са уредени в чл.61, ал.1-4 ЗМВР. В конкретния случай, очевидно разпореждането е издадено в хипотезата на осъществяване на индивидуалната превенция на правонарушенията по смисъла на чл.61, ал.2 ЗМВР, според който полицейските органи извършват действия по отношение на лица, за които има достатъчно основание да се предположи, че ще извършат престъпни или други противоправни действия, които застрашават обществения ред.

Заеманата от издателя на разпореждането длъжност, както и осъществяваната от него на 10.05.2022 г., при изпълнение на служебните му задължения като „старши полицай“ във 02 група на 04 сектор към ОСПС – СДВР, функция по охрана на обществения ред съобразно чл.6, ал.1, т.3 ЗМВР, го определят като полицейски орган по смисъла на чл.57, ал.1 ЗМВР, компетентен да издава разпореждания по чл.64, ал.1-7 ЗМВР.

Оспореното разпореждане е издадено в писмена форма съгласно чл.64, ал.1, изр.2 ЗМВР. В него обаче не се съдържат императивно уредените реквизити по чл.64, ал.5, т.3 и т.4 ЗМВР, а именно фактически основания за издаването му, разпоредителна част, с която са определени конкретни задължения за адресата на акта, както и начинът и срокът за изпълнението им. Отсъствието на фактически обстоятелства, мотивирали полицейския орган да издаде обжалваното разпореждане, препятстват съдебната проверка за законосъобразност и не позволят на съда да прецени дали издаването на разпореждането е било необходимо за изпълнение на възложените му функции по охрана на обществения ред съобразно чл.6, ал.1, т.3 ЗМВР и по превенция на правонарушенията по смисъла на чл.61, ал.2 ЗМВР.

Неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение, ако фактическите основания и конкретните съображения за издаването му се съдържат в друг документ към изпратената административна преписка, щом изхождат от същия орган. Чрез мотивите на този друг документ се довеждат до знанието на засегнатите лица съображенията, по които административният орган е издал или отказал да издаде искания акт и от друга страна, наличието на мотиви улеснява контрола върху законосъобразността и правилността на акта, упражняван при обжалването му пред по-горния административен орган и съда / ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС /.

В настоящия случай, от представените доказателства не може да се приеме, че ясни мотиви, които по несъмнен начин да установяват фактическите основания за издаването на оспорения административен акт, се съдържат в друг документ от преписката. Приложената докладна записка рег. № 464р-7200 от 16.05.2022 г. на инспектор Д. Я. от ОСПС-СДВР очевидно е изготвена след издаване на оспореното разпореждане. При липса на данни жалбоподателката, като адресат на акта, да е запозната с докладната записка на издателя на разпореждането, съдът не приема, че този документ представлява такъв, който да съдържа мотиви към акта по смисъла и критериите, залегнали в ТР № 16 от 1975 г. на ОСГК на ВС – в разпореждането не е

направено позоваване на документа (което е невъзможно предвид последващото му издаване), нито адресатът е запознат с неговите мотиви.

По изложените съображения съдът не приема, че детайлното описание на фактическата обстановка и фактологията по охрана на проведения на 10.05.2022 г., в [населено място], протест на водачи на товарни автомобили и автобуси може да послужи за допълване на мотивите на оспореното разпореждане по смисъла на ТР № 16 от 1975 г. на ОСГК на ВС. В него не е посочено конкретното мероприятие по ЗСММ, където се провежда същото, където са паркирали товарните автомобили и автобуси, какви са нарушенията по ЗДвП предвид използвания в акта израз „с което са нарушили ЗДвП“. Ето защо следва да се приеме, че разпореждането е лишено от мотиви, които по убедителен начин да сочат на необходимост от предприемане на действия спрямо жалбоподателката по преустановяване на конкретни противоправни действия и с какво те застрашават обществения ред.

Актът е издаден на бланка на МВР, в която е посочено правното основание по чл.64 ЗМВР и изпълнението на правомощия по охрана на обществения ред. Не са конкретизирани обаче фактически основания, а именно – какви конкретни фактически обстоятелства са породили необходимостта от осъществяване на правомощията на полицейския орган по чл.6, ал.1, т.3 и чл.61, ал.2 ЗМВР на 10.05.2022 г., по отношение на М. К. М., ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на организатор на мероприятие по ЗСММ.

Вярно е, че жалбоподателката не оспорва, че е имала качество на организатор на мероприятие по смисъла на чл.8, ал.1 ЗСММ и като такава е била наясно с целта, мястото и времето на събитието, респ. е адресат на задължението по чл.9, ал.1 ЗСММ да вземе необходимите мерки за осигуряване на реда при провеждането му. Съгласно чл.10, ал.1-2 ЗСММ събранието или митингът се ръководи от организаторите, подписали уведомлението по чл. 8, ал. 1, а участниците в тях са длъжни да спазват указанията на организаторите по ал. 1 за запазване на реда.

Въпреки тези законови задължения на жалбоподателката, в качеството ѝ на организатор на мероприятие по ЗСММ, в оспореното разпореждане не е конкретизирано мероприятието, където се провежда – чрез административен адрес и в какви конкретни действия е нарушен ЗДвП, респ. какви действия следва да се предприемат за предотвратяване на нарушенията. Последното представлява нарушение на чл.64, ал.5, т.4 ЗМВР поради неконкретизиране на задълженията на адресата на акта по ЗДвП и като организатор на мероприятие по ЗСММ. Изцяло липсва уточнение на начина и срока на изпълнение на вземаните задължения съобразно същото разпореждане. Вместо визираните императивни законови изисквания относно съдържанието на разпореждането съгласно чл.64, ал.5, т.3 и т.4 ЗМВР, оспореният акт е изпълнен с общи фрази, неконкретизирани формулировки и неяснота относно вменените задължения, начина и срока им на изпълнение.

Изложеното съставлява основание по чл.146, т.2 и т.3 АПК за отмяна на оспорения акт. Липсата на мотиви препятства, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебния контрол за законосъобразност, което от своя страна навежда на допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения, респ. невъзможност да се провери приложението на материалния закон и съответствието на акта с неговата цел.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспореното разпореждане следва да бъде отменено като незаконно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката следва

да се присъдят сторените разноси за държавна такса в размер на 10 лв. Неоснователно е възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на заплатеното в брой съгласно договор за правна помощ от 19.05.2022 г. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Същото се доближава до минимума от 500 лв. по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора. Водим от горното, Административен съд София град, Първо отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. К. А., Разпореждане от 10.05.2022 г. на полицейски орган при ОСПС – СДВР, издадено на основание чл.64 ЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. К. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх.Г, ет.7, ап.92, на основание чл.143, ал.1 АПК сторените в производството разноси общо в размер на 610 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: